

f) Ja ir nepieciešama šāda īpaša saikne ar valsti, — kādi kritēriji nosaka šīs saiknes pastāvēšanu?

Vai [šī saikne] ir atkarīga no tā, vai strīdīgās tīmekļa vietnes operators bija paredzējis strīdīgo tīmekļa vietni (arī) tiesas valsts interneta lietotājiem, vai arī pietiek ar to, ka tīmekļa vietnē uzrādītajai informācijai, kurai ir iespējams piekļūt, ir objektīva saikne ar tiesas valsti, tādējādi, ka apstākļos, kādi ir konkrētajā lietā, it īpaši strīdīgās tīmekļa vietnes saturā dēļ, tiesas valstī faktiski ir varējis rasties vai var rasties konflikts starp pretējām interesēm — prasītājas interesēm aizstāvēt savas personiskās tiesības un tīmekļa vietnes operatora interesēm veidot savu tīmekļa vietni —, vai arī [interesu konflikts] ir radies tādējādi, ka viens vai vairāki tās personas paziņas, kuras personiskās tiesības ir aizskartas, ir uzzinājuši tīmekļa vietnes saturu?

g) Vai šādas saiknes pastāvēšana ir atkarīga no tā, cik reizes strīdīgā tīmekļa vietne ir tikusi apskatīta tiesas valstī?

h) Tad, ja, ņemot vērā atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem, prasība ir iesniedzējtiesas jurisdikcijā, — vai tiesību principi, [kuri noteikti] EKT 1995. gada 7. marta spriedumā lietā C-68/93 (Vācijā nodrukāts [laikrakstā] *Neue Juristische Wochenschrift* 1995, 1881.–1883. lpp.), ir spēkā arī iepriekš izklāstītajā lietā?

i) Ja jurisdikcijas apstiprināšanai nav vajadzīga īpaša saikne ar valsti vai ja tam pietiek ar pieņēmumu, ka strīdīgajai informācijai ir objektīva saikne ar tiesas valsti tāpēc, ka apstākļos, kādi ir konkrētajā lietā, it īpaši strīdīgās tīmekļa vietnes saturā dēļ, tiesas valstī faktiski ir varējis rasties vai var rasties konflikts starp pretējām interesēm, vai arī [interesu konflikts] ir radies tādējādi, ka viens vai vairāki tās personas paziņas, kuras personiskās tiesības ir aizskartas, ir uzzinājuši tīmekļa vietnes saturu, un var pieņemt, ka īpašā saikne ar valsti pastāv, nenosakot minimumu tam, cik reizes strīdīgais tīmekļa vietnes saturs ir apskatīts tiesas valstī; vai arī Regula 44/2001 šajā lietā vispār nav piemērojama:

vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (turpmāk tekstā — “Direktīva par elektronisko tirdzniecību”) ⁽³⁾ 3. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šiem noteikumiem ir piešķirams kolīziju normu raksturs tādā nozīmē, ka arī civiltiesību jomā tie paredz, ka valsts kolīziju normu vietā ir jāpiemēro tikai izcelsmes valstī spēkā esošās tiesības,

vai

šīs normas ir uzskatāmas par materiālo tiesību korekciju, ar kuras palīdzību tiek mainīts atbilstoši valsts kolīziju normām par piemērojamām atzīto materiālo tiesību saturs un tiek piemērotas tikai izcelsmes valsts tiesības?

j) Gadījumā, ja Direktīvas par elektronisko tirdzniecību 3. panta 1. un 2. punktam ir kolīziju normu raksturs:

vai minētie noteikumi paredz tikai to, ka ir piemērojamas tikai izcelsmes valstī spēkā esošās materiālās tiesības, vai arī to, ka tiek piemērotas tajā spēkā esošās kolīziju normas un

līdz ar to izcelsmes valsts tiesībās ir iespējama norāde [renvoi] uz galamērķa valsts tiesībām?

k) Gadījumā, ja Direktīvas par elektronisko tirdzniecību 3. panta 1. un 2. punktam ir kolīziju normu raksturs:

vai, nosakot pakalpojumu sniedzēja reģistrācijas vietu, ir jāpamatojas uz tā (iespējamo) pašreizējo uzturēšanās vietu, uz uzturēšanās vietu brīdi, kad sākās prasītājas fotogrāfiju publicēšana, vai uz (iespējamo) tā servera atrašanās vietu, kurā tīmekļa vietne saglabāta?

⁽¹⁾ OV L 303, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 12, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 178, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 5. jūlijā iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Itālija) — Enipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Lieta C-328/10)

(2010/C 346/39)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Enipower SpA

Atbildētāja: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Līguma 23., 43., 49. un 56. pantu, kā arī Direktīvas 2003/54 ⁽¹⁾ 11. panta 2. un 6. punktu un 24. pantu tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, — kas nav paziņots Eiropas Komisijai —, kurā attiecībā uz noteiktiem elektroenerģijas ražotājiem, kuriem konkrētajos apstākļos ir būtiska loma, lai tiktu nodrošinātas dispečervadības pakalpojumu vajadzības, ir pastāvīgi noteikts pienākums iesniegt elektroenerģijas biržā piedāvājumus saskaņā ar procedūrām, kuras tikla pārvaldītājs nosaka, balstoties uz piemērojamo regulējumu, un saskaņā ar kurām ražotājs nevar brīvi noteikt par šiem piedāvājumiem saņemamās atlīdzības apmēru, jo tas tiek noteikts, pamatojoties uz kritērijiem, kuri nav tikuši iepriekš noteikti saskaņā ar “pārredzamām, nediskriminējošām un tirgus principiem atbilstīgām procedūrām”?

⁽¹⁾ OV L 176, 37. lpp.